

IN DE SIMULATIE:

EXT. STRAND - DAG

Simone pakt Lynn bij de hand. Ze lopen verder over het strand. Onderweg passeren ze objecten in het zand, souvenirs van Simones leven; een bidon, een roomba, losse kledingstukken.

Lynn wijst naar een kampvuur verderop. Als ze dichterbij komen klinkt er GEZELLIGHEID en muziek, maar er is niemand te zien.

Simone zet een stap als ze haar teen stoot. Ze kijkt en ziet een foto in het zand. Ze pakt hem op en kijkt er naar. Het is een foto van Anne.

PLOTSELING -- onbekende mensen om het vuur. Lynn is meteen enthousiast en rent ernaartoe -

LYNN

Ik check de groep, jij bij het water?

Hoopvol Simone scant de menigte, ziet niet wie ze zoekt. Iemand komt naast haar staan. Uit haar ooghoek ziet ze een blauwe mouw --

ANNE (O.S)

Eindelijk!

Simone kijkt op in het gezicht van Anne. De tranen schieten in haar ogen --

SIMONE

Hee.

ANNE

Ik zag dat je hier in je eentje stond - en ik dacht, *ein-de-lijk* een normaal persoon. Iemand die ook niet weet hoe ze zich moet gedragen bij ...

Anne wuift naar het feest als te zeggen: op dit soort gelegenheden --

SIMONE

Ja, ik weet ook nooit echt wat ik moet zeggen of doen.

ANNE

Oh mijn god - weet je hoe blij ik ben om dat te horen? Ik bedoel - niet dat ik blij ben dat je je ongemakkelijk voelt, maar... weet je... Ik ben zo'n loser.

(MORE)

Made in Highland

ANNE (CONT'D)

Iedere fucking keer dat ik naar een feestje moet, beloof ik mezelf dat ik anders zal zijn. Maar het is altijd precies hetzelfde. Ik klap dicht en eindig in de hoek met de snacks, mezelf hatend omdat ik zo'n kluns ben.

Simone luistert met plezier, het is zo fijn om Anne weer te horen brabbelen --

SIMONE

Het is anders als je niet alleen hoeft te gaan.

Anne kijkt haar aan, steekt haar arm door die van Simone --

ANNE

Ik ben Anne. Zijn wij stapmaatjes vanavond?

Simone veegt haar tranen weg en knikt --

SIMONE

Vanavond en altijd.

Anne pakt haar hand en leidt d'r mee naar de groep. (Dit shot spiegelt met de scene van Lynn Raquel op het strandfeest.)

EXT. STRAND, KAMPVUUR - ZONSONDERGANG 58

Simone en Anne gaan bij het kampvuur zitten, tussen de onbekende mensen. Er wordt drank overhandigd. Iemand pingelt op een gitaar en mensen zingen zachtjes mee. De gezelligheid is aanstekelijk. Anne legt een hand op Simone haar knie --

SIMONE

Jouw hand. Ik weet het weer. Dit is onze "eerste" ontmoeting. Hier werd ik verliefd op jou. Maar we waren jonger. En je droeg een lange jas, die je over me heen drapeerde.

Anne heeft nu een lange jas aan --

ANNE

Je hebt kippenvel!

Ze drapeert de jas over Simone --

ANNE

Ik heb het toch altijd te warm.

SIMONE

Ik wilde je zo graag kussen.

(MORE)

SIMONE (CONT'D)

Nu al. Maar ik had eerst döner
gegeten en ik durfde niet.

Anne pakt een fles likeur uit een krat en zet het tegen haar lippen. Simone kijkt hoe ze een slok neemt --

SIMONE (cont'd)

Maar jij proefde naar limoen en
zand. Veel beter.

Simone neemt de fles van haar aan en neemt een flinke teug.
De fles wordt weer doorgegeven.

Simone neemt het allemaal in haar op: de mensen, de zon, het
meisje. De shots spiegelen met het moment waarop Raquel en
Lynn op het strandfeest zijn.

Verderop danst Lynn dansen bij de stereo, blijkbaar de missie
vergeten. Simone steekt haar hand uit, wil Lynn naar haar toe
roepen --

Iemand komt naast Simone staan. Uit haar ooghoek ziet ze een
blauwe mouw. Simone kijkt op.

CUT TO:

EXT. STRAND - ZONSONDERGANG 59

Ze staat plots weer even verderop op het strand, precies op
de plek waar ze Anne net ontmoette.

De laatste restjes zonlicht aan de horizon, het zal niet lang
duren voor de hele simulatie crasht --

ANNE

Eindelijk!

De simulatie zit vast in een loop. Simone kan haar
teleurstelling niet verbergen --

ANNE (cont'd)

Ik zag dat je hier in je eentje
stond - en ik dacht, eindelijk
een normaal iemand, die ook niet
weet hoe ze zich moet gedragen.

Anne steekt haar arm door die van Simone --

ANNE (cont'd)

Ik ben Anne. Zijn wij stapmaatjes
vanavond?

Simone twijfelt, ze wil ja zeggen, weer meegaan in de herinnering, maar iets houdt haar tegen. Ze kijkt om zich heen en ziet: het strandfeest bestaat uit mensen die zij kent: haar VADER praat verderop met haar BAAS en haar BUURVROUW. De SENIOREN van het zorgcentrum dansen bij de stereo.

Simone glimlacht. Mist iedereen plotseling verschrikkelijk.

Simone moet een keuze maken: *bij Anne blijven, of terug naar haar echte leven.*

Simone kijkt Anne aan, haar grote liefde --

SIMONE

Nee.

Simone trekt haar arm zachtjes los en doet een stap achteruit , weg van Anne.

Anne kijkt haar blanco aan, lijkt te wachten op instructies. Simone glimlacht door haar tranen heen. Ze vindt het verschrikkelijk om weer afscheid te moeten nemen --

SIMONE

Kutklotezooi -- eentje om het af te leren?

Simone trekt Anne naar haar toe. Ze zoenen elkaar, een kus die jaren van liefde samenvat. Het is een afscheid. Simone gaat volledig op in de kus. We zijn heel dicht bij haar, wanneer er een LICHT begint op te gloeien op haar gezicht. Simone doet haar ogen open en ziet:

EXT. STRAND, WATERKANT - NACHT 60

Anne is weg. Het water spoelt over Simones tenen heen. Simone staat in een spot die haar verlicht in de verder donkere omgeving.

Ze kijkt op en ziet het kampvuur nasmeulen - de groep is verdwenen. Het is doodstil. De wind zet op.

Simone kijkt angstig om zich heen, maar van Anne en Lynn is geen spoor te bekennen --

SIMONE

LYNN!!

De gure wind raast over het strand. Simone begint te rennen, tegen de wind in, zoekend naar Lynn.

Het wordt steeds donkerder. Ze wordt moe. Deze wereld kost veel energie.